

Kanaaltje

Lustrumeditie

Uitnodiging

Roeivereniging 'Scaldis' nodigt U van harte uit tot het bijwonen van de feestelijke viering van haar 6^e lustrum op **zaterdag 29 augustus**

Locatie: Westhavendijk 1, Goes

Programma:

14.30 h Cultuurhistorische wherrytocht
Behendigheidsparcours

16.30 h Receptie
Touwroeien

18.30 h Diner *)
Quiz

Aansluitend: **Feest**

*) Bijdrage: € 5,-, ter plekke te voldoen

Beste Scaldianen,

Deze speciale lustrum editie van Het Kanaaltje is met veel plezier door ons samengesteld. U kunt een aantal interviews lezen met leden van onze club. Zo is er een gesprek geweest met de jongste leden, de oudste leden, het erelid, de ambassadeur, het trio, degene die het langst lid is en leden die het kortst geleden hun niveau 1 hebben gehaald. Een aantal oud-voorzitters heeft hun bijdrage geleverd. U zult dan ook alle aspecten van het roeien bij Scaldis tegenkomen.

Maar dat is nog niet alles: tijdens het diner op de lustrum dag hebben wij als redactie een speciale verrassing voor u. Zorg dat u er bij bent!

De redactie

Simone, Monica en Jolanda

Van de voorzitter

Beste leden,

Dertig jaar Scaldis. En dan word je als kersverse voorzitter, die nog maar 5 jaar lid is van deze vereniging, gevraagd om het voorwoord te schrijven voor de Lustrumeditie... Het mag duidelijk zijn dat ik niet veel te vertellen heb over de historie van onze vereniging. Gelukkig hoeft dat niet. Er zullen in deze editie verschillende mensen aan het woord komen, die heel wat te vertellen hebben over het verleden van onze club. Het is leuk en leerzaam om af en toe eens stil te staan bij het verleden van Scaldis. Dit helpt om te begrijpen waarom dingen zijn zoals ze nu zijn en waarom mensen waarde hechten aan bepaalde zaken. Scaldis is niet blijven stilstaan in de tijd. Verandering is een proces wat voor de een te snel en voor de ander niet snel genoeg zal gaan. Maar het is wel nodig: een vereniging blijft gezond als het weet te anticiperen op nieuwe ontwikkelingen, vraag en behoeftes. Van sommige dingen is het juist belangrijk dat ze blijven bestaan. De geschiedenis van Scaldis laat zien dat de vereniging en de gebouwen, waar wij nu gebruik van maken, door inzet, enthousiasme, samenwerking en onderling vertrouwen tot stand zijn gekomen. Alleen met deze ingrediënten heeft Scaldis een toekomst. Als we ons met z'n allen hier voor inzetten dan durf ik te zeggen: Op naar de volgende 30 jaar!

Vriendelijke groet,
Nanda van der Vliet

Van de oud voorzitter Edwin

Helaas kan ik niet aanwezig zijn op de viering van het 30 jarige bestaan van RV Scaldis. Op deze dag ben ik namelijk met vakantie in Spanje. Ik vind dit buitengewoon jammer. Ik had nooit voor mogelijk gehouden dat iets wat in 1985 als balorige grap is ontstaan, 30 jaar later zou uitgroeien tot een levendige vereniging. Want wij wilden in 1985 iets realiseren waar onze naam aan verbonden zou blijven. Zodat we in de tijd niet vergeten zouden worden. Jullie begrijpen dat dit ontstaan is in een kroeg met veel drank. Roeien heeft historie, was nog niet in Goes en was een sport welke voor Henk en ik totaal onbekend was. Kortom een prima basis om een vereniging op te richten.

De eerste jaren waren taai, zeker wat betreft de locaties waar we gezeten hebben. Mooi is te zien dat de huidige locatie, destijds door ons weggekaapt voor de neus van een commerciële partij, nog steeds een uitstekende plek is.

Ik rij nog regelmatig langs om (als niet roeier) mij blijvend te verbazen, dat RC Scaldis zo veel mensen plezier geeft.

(Mijn meest hilarische moment is wel geweest dat wij (Henk Dommanschet en ik) voor het eerst in een roeiboot plaats namen. De skiff welke wij van RV Middelburg hadden gekregen was onze eerste boot. In het boekje "Roeien" lezen wij dat de optimale beheersing van de boot is wanneer je op je hoofd in de boot kan staan. Dus wij gingen dit proberen. Wat wij echter niet helemaal door was dat je hierbij wel de riemen vast moet houden. Wij probeerden dit zonder riemen.....uiteindelijk kregen we het niet eens voor elkaar om zonder riemen in de boot te zitten.....dus toen toch maar gelijk de riemen erbij. Het heeft wel bijna onze eerste boot gekost en het is slechts een maal gelukt om deze stand in te nemen. Kortom gelukkig waren er nog geen roeiers aanwezig en is ons het hoongelach bespaard gebleven. red.)

Ik complimenteer jullie als bestuur , en daarmee de bestuursleden die eerder meegewerkt hebben, met dit resultaat. Ik feliciteer jullie als vereniging, de leden en de sympathisanten met dit 6e lustrum.

(Ik wens ik RC Scaldis een stabiele ontwikkeling toe, wat zal resulteren in een langjarig bestaan. Over 30 jaar ben ik 85 jaar (hoop ik) en als de RV Scaldis mij dan nog steeds uitnodigt heb ik een deel van ons doel (onsterfelijkheid) bereikt. En ik hoop dat er een bord aan de muur komt met alle voorzitters erop sinds de oprichting, dan is , wat we in 1985 aan de kade van Goes hadden bedacht toch uitgekomen. Ik wens jullie vooral veel roeiplezier in de komende 30 jaar, want uiteindelijk is dat het doel van RC Scaldis!!!! red.)

En ik hoop een volgende keer van de partij te zijn. Geniet van de dag, zaterdag 29 augustus 2015.

Met vriendelijke groet, Edwin Foudraine

Oprichting Scaldis door een lid van het eerste uur

Eind 1984 of begin 1985 word ik gevraagd naar mijn interesse om lid te worden van een nieuw op te richten roeivereniging. Dit verzoek kwam van Edwin Foudraine die op dat moment –voor zover ik weet- de kar trok. Op dat moment was het oude stenen gebouw aan de Westhavendijk nog kil en leeg; mijn ouders, Piet en Adrie de Regt hebben toen ons oude bergmeubel afgestaan wat dankbaar in gebruik genomen werd. Ik kan me ook nog een oud bankstel en niet te vergeten een houtkachel herinneren, zodat het ergens op begon te lijken.

In het begin was er weinig organisatie en uiteraard waren er nog weinig leden. Zo kon ik zonder problemen beginnen in een skiff(en dat is ook de enige boot waarin ik naar mijn weten ook in gevaren heb) en daar heb ik veel plezier aan beleefd.

Ik had ook een eigen sleutel in die tijd. Ik was toen nog aan het studeren aan de HZ te Vlissingen. Als ik thuis zat te leren en ik was het even beu, pakte ik mijn motor en reed naar 'de roei'. Ik pakte dan de skiff en probeerde in ca 20 minuten (?) bij het Goese Sas te zijn; daar keren en weer terug en dan steeds proberen de tijd scherper te stellen.

Het viel dan niet mee de skiff weer uit het water te tillen en op te bergen. Ik weet nog dat ik ook amper de koppeling van mijn motor kon inknijpen, zoveel kracht had het gekost...maar ik was er even een uurtje uit en was dan weer fris om verder te studeren.

Na de studie moest ik in dienst en ben toen gestopt als lid van Scaldis.

Nu ik dit zo schrijf, zou ik het best wel weer eens willen proberen, een rondje in de skiff....

Peter de Regt
Bob Marleylaan 18
4462 LS Goes

Interview bekende goesenaar

Corné de Koning

Veel leden kennen hem wel, onze sportambassadeur, en het lijkt ons dat hij niet mag ontbreken in dit Lustrumnummer. Hoewel hij volop in training is voor de WK over 3 weken in Frankrijk, maakt hij graag tijd voor dit interview.

Hoe ben jij met het roeien in aanraking gekomen?

“Dat is wel komisch verlopen, het begon in 2012. Ik zat bij de nationale selectie van het rolstoelhockey en we hadden een teambuilding programma bij Roeivereniging Willem III. Daar ontmoette ik de bondscoach van de roeibond en die vroeg mij of ik geen zin had om te gaan roeien. Op de ergometer had ik namelijk best een aardige score vond hij. Daarna hoorde ik even niets, maar toen hij vroeg of ik mee wilde doen met de NK indoor roeien zei ik meteen ja, en die heb ik gewonnen! Daarna is het snel gegaan en sinds februari 2013 komt Corné samen met Esther van der Loos uit voor Nederland in de ‘Trunks& arms’klasse.

“ Het verschil met hockey en roeien is vooral dat je jezelf meer uitdaagt: de tijd staat niet vast, het gaat minder om het spel maar juist wel meer om de techniek”.

Wat zijn je doelen voor de komende tijd?

Voor het komende WK willen we bij de bovenste 5 eindigen. Het is een sterk veld, de Chinezen en Amerikanen zijn er ook bij. Als we verder kijken dan willen we natuurlijk heel graag naar Rio, de Olympische Spelen in 2016. De FISA eist dat we dan wel bij de bovenste 8 eindigen.

Het is duidelijk de doelpalen van Corné worden goed in de grond geslagen. Hij wordt gecoached door Jan Klerks en samen met Esther start Corné in de mix2. Corné op slag en Esther op boeg: “eerst was het andersom, maar roeitechnisch is dit nu beter en het gewicht is ook gunstiger verdeeld over de boot. Maar wie weet gaan we na de WK weer wisselen”.

Door de weeks werkt hij 25 uur als woonbegeleider bij het Gors en traint hij in zijn skiff bij Scaldis. Ellen van Vlaanderen, Hans van Nieuworp en Corné’s trainingsmaatje Jan van de Weele houden hem scherp. De betrokkenheid van Scaldis kan Corné zeer waarderen: ik zie niet zoveel Scaldisleden omdat ik ‘s ochtends vroeg train op de Bosbaan in Amsterdam.

Hoe bereid jij je voor een wedstrijd?

“Ik ben niet zo van het afzonderen met een headset en speciale muziek draaien. Gewoon even een praatje maken, met deze en gene, dat is voor mij een soort van voorbereiding. Voor de trainingen op de ergometer zet Corné wél muziek op: lekkere stevige ritmische dancemuziek, dan gaat de tijd sneller voorbij!”

Sportambassadeur

Corné geniet van het sportambassadeursschap. “Ik kan nog wel over straat lopen zonder herkend te worden, maar als ik met iemand in gesprek raak en het gaat over roeien herinneren ze zich mij van een krantenartikel of van de tv. Het mooiste wat ik tot nu toe heb meegemaakt als sportambassadeur is de roeiclinic voor leerlingen van groep 8. Deze heeft de gemeente Goes gefinancierd. Het was fantastisch om te zien hoe deze kinderen onbevangen aan het roeien waren”.

Wat wens je Scaldis toe?

“Dat er nog minimaal 30 jaar bijkomen! Verder hoop ik dat de gemiddelde leeftijd van de leden wel afneemt: meer jeugdleden, die op nationaal niveau voor Scaldis blik mogen trekken, dat zou gaaf zijn! ”

Van de oud voorzitter Rob

Bij gelegenheid van het zesde lustrum van GRV Scaldis

Scaldis is de adolescentie nu helemaal ontgroeid en volwassen geworden met een prachtige groep mensen die hart hebben voor het roeien en voor de vereniging, met allerlei roeimogelijkheden en met prachtige faciliteiten.

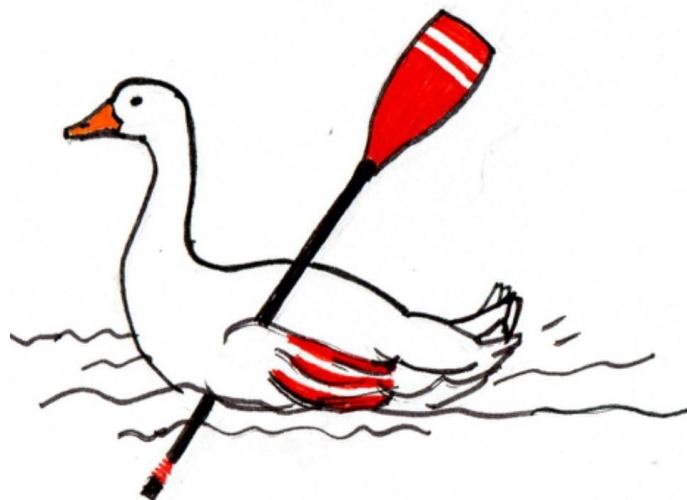
Als ik terugdenk aan mijn begin bij Scaldis in 1989 dringt zich elke keer weer het beeld van de `kantine en kleedruimte` bij mij op: Een stoffige, rokerige ruimte met een houtkachel, een vochtige driezitsbank, een kille douche en wc en een bar met koffiezetapparaat en bakje met de koffietheeafschrijfkaarten. Deze omstandigheden waren geen hinderpaal om lid te worden en te blijven en met veel plezier te roeien.

Als je terugkijkt een hilarisch geheel, maar de meest hilarische ervaring is die met onze wedstrijddubbelvier in Alphen. We legden aan om van stuur te wisselen. De kant was te hoog ,dus slippen. De stuur stapte uit en..... langzaam, héél langzaam begon de vier om zijn as naar de wal toe te draaien. Er was geen houden meer aan. Het resultaat laat zich niet moeilijk raden. Dom, dom, dom natuurlijk, want zo heb je het niet geleerd. Maar ja..... Ik feliciteer Scaldis met dit zesde lustrum. Scaldis is een vereniging die er mag zijn. Iedereen wens ik veel plezier toe in het roeien en met alles wat een vereniging maakt. Als iedereen haar of zijn schouders er onder blijft zetten zoals de afgelopen jaar is gebeurd, zullen die volgende 30 jaar zeker zo goed verlopen.

Helaas kan ik er op de 29ste vanwege een wandelvakantie in de Dolomieten niet bij zijn. Jammer, omdat die lustra van Scaldis elke keer weer een ´event´ zijn met onvolprezen mossels.

Groeten,

Rob Meijer

Interview oud voorzitter Peter

Verslag interview met Peter Dirkson

Op een zeer zwoele woensdagavond heb ik met Peter afgesproken. We zitten op het mooiste terras van Goes aan het Kanaal en iedereen is tevreden want alle nieuwe leden zijn weer geslaagd voor hun eerste examen: proficiat! Peter heeft ze toegesproken met daarbij ook een onderliggende boodschap: jullie hebben nu van ons geleerd hoe je moet roeien en sturen, geef het stokje door aan de volgende lichter nieuwe leden bijvoorbeeld als bijroeier.

In eerste instantie wil ik vooral schrijven over wie Peter nu eigenlijk is als persoon en wat zijn beleving bij het roeien is. Waarom geen andere sport? Maar gaandeweg het interview wijst hij mij er op dat het veel mooier is om ook, en zeker bij een interview ter gelegenheid van het lustrum van de Scaldis, de roeivereniging zelf tegen het licht te houden!

Na dit interview is het mij duidelijk: Peter heeft een nauwe band met Scaldis, hij is ten slotte het langste lid van Scaldis!

Hoe het begon:

Sinds 27 juni 1987 is Peter lid van Scaldis. Daarvoor heeft hij leren roeien op 15 jarige leeftijd bij Nautilus (Rotterdam). Tijdens zijn studententijd roeide Peter bij Eretes, dat in 1970 is gefuseerd met Proteus.

Over Scaldis: "Ik wist dat de club bestond, in 1985 zijn ze begonnen maar toen had ik het veel te druk met andere dingen. Als je dan lid wordt is het logisch dat je je dan voor de volle 100% inzet om de club op te bouwen. In 1987 was alles 2^e hands: een oude loods was niet meer dan een betonnen kotje met een asbest dak. Er was geen douche, ja 1 koude, je kon je omkleden achter de stalen kast en tijdens de Nieuwjaarsreceptie moesten we de houtkachel flink opstoken". Het was echt pionieren in die tijd.

Topprestatie:

Na heel veel lobbyen bij de Gemeente konden we de nieuwbouw starten. Met 85 leden hebben we heel veel zelf gedaan, en dankzij de nodige sponsoring staan de gebouwen er zoals het nu is.

De gemeente wilde eerst dat er op deze plek helemaal niet gebouwd zou worden: het stond niet in het bestemmingsplan, het kanaal zou hier rechtdoor moeten lopen voor de beroepsvaart. Ook het geld kwam er niet vanzelf: de gemeente subsidieerde destijds namelijk wel sportverenigingen maar geen nieuwbouw van clubgebouwen. Na veel praten konden we ze overtuigen dat het ging om een eenmalig bedrag, daarna zouden we onszelf bedruipen.

Hilarisch roeimoment

Dat is de Head of the River, dé wedstrijd in Nederland waar ik in een scull vier een aantal keren heb mee gedaan: het publiek, de spanning vooraf, tijdens en de ontspanning erna, daar heb ik goede herinneringen aan. Maar ook het meest hilarische: ik moest nodig plassen, terwijl we lagen te wachten bij de Berlage brug, en ja dan moet je gewoon of je nou wilt of niet *met* de ongevraagde aandacht van het publiek. Peter kan zich geen gevaarlijke roeimomenten herinneren.

Wat voor een roeier ben jij?

De laatste wedstrijd die Peter heeft gevaren is de Ganzeregatta dit jaar in de vier. Zes september zijn we weer van de partij bij Rowdow in Terneuzen. Peter kan genieten van een goed lopende boot, de techniek vindt hij belangrijk.

Welke functies heeft Peter bekleed of bekleedt hij nu bij Scaldis?

Van april 2000 tot oktober 2006 voorzitter geweest. "Daarvoor heb ik jarenlang samen met Jaap Castelein de jeugd begeleid. Verder heb ik een actieve rol gespeeld in de bouwcommissie. Nu doe ik instructie niveau 1, wordt ingeroosterd bij het aangepast roeien, zit in de examencommissie en nu dus ook in de Lustrumcommissie".

Welke boodschap of wens heb jij voor Scaldis?

"De laatste jaren zie je meer mensen de club binnen komen die mijn opvolgster, Ineke Nijssen destijds omschreef als consumptieve roeiers. Dat heeft natuurlijk ook met de tijdgeest te maken, maar vroeger werden die eenvoudig geen lid. Veel te primitief allemaal! Deze nieuwe leden ervaren de door de club geboden faciliteiten als vanzelfsprekend. Ze betalen contributie en kopen daarmee het recht om van deze faciliteiten gebruik te maken. Vergelijkbaar met de fitnesscentra. Gelukkig is dat nog steeds een kleine minderheid.

"Mijn wens voor Scaldis is, dat we in staat zullen zijn het clubgevoel, dat gelukkig nog steeds volop aanwezig is, te bewaren. Alleen dan zal het lukken voldoende vrijwilligers te vinden om allerlei klussen die onze arbeidsintensieve vereniging met zich mee brengt, gedaan te krijgen. Zo maken wij als instructeurs de nieuwe leden duidelijk dat het normaal is dat je elkaar helpt, bijvoorbeeld met het in- en uittillen van de boot, de schoonmaak etc. Maar ook dat je aandeel neemt in het periodieke onderhoud van de boten".

"Belangrijk voor het creëren van verbondenheid zijn de gezamenlijke sportactiviteiten zoals de Ganzeregatta, het 'skiff event' en de indoortraining. Maar ook de gezelligheidsactiviteiten zoals 'de clubhap' en het uitgebreid koffie drinken van de midweek roeiers. Wat nog ontbreekt is een echte clubavond, waar iedereen met elkaar

roeit en waarop je graag nog even blijft hangen in het paviljoen om onder het genot van een hapje en een drankje wat na te praten. Wellicht de woensdagavond ?”

Clubgevoel

De lustrum commissie heeft gekozen voor een breed programma: voor elk wat wils zodat iedereen kan komen met als doel verbondenheid te creëren. Peter is van mening dat het bestuur een lustrum viering moet zien als een investering in de toekomst, in het clubgevoel: De Scaldis leden moeten na afloop van de lustrumactiviteiten tevreden en voldaan huiswaarts keren.

Het gesprek komt ten einde, ik voel dat er bij mij ook een gevoel opborrelt: ja het is een mooie club , de Roeivereniging Scaldis!

Houthandel Katsman

Westhavendijk 3/A
4463 AD Goes

Tel 0113 21 19 42
Fax 0113 21 27 80

info@houthandelkatsman.nl
www.houthandelkatsman.nl

Cultuurhistorische wherrytocht

Wie de oude stadshaven bezoekt, is zich direct bewust van het feit, dat Goes een lange geschiedenis heeft. Mooie patriciërs huizen met een historie die teruggaat tot de 16^e eeuw. Dat ook de buitenhaven en het stuk kanaal tot de roeiclub een oude geschiedenis kent, weet bijna niemand. Geen wonder, want fysiek is er veel van terug te vinden. Nadat Goes in 1577 door de geuzen is veroverd op de Spanjaarden, drong Prins Maurits aan op uitbreiding van de stadsverdediging. Daar werd uitgebreid gevolg aan gegeven. Ook het havenkanaal en het

erlangs liggende industrieterrein werden binnen de verdedigingswerken getrokken. De havenmondung werd versterkt met een Oosterschans en een Westerschans, zoals deze prent uit 1650 laat zien. Ter hoogte van de huidige ringbrug kwam een extra poort: de Hoofdpoot of Waterpoort. De poorten en de

schansen zijn inmiddels helaas al lang verdwenen. De schansen liepen tot de Oosterschelde, die toentertijd nog klotste tegen de oude zeedijk die Goes-Noord aan de noordkant afsluit en werden afgesloten met een bolwerk. De boerderij van de familie van Noort staat op de overblijfselen van het westerbolwerk. Iets ten noorden van de boerderij ligt het hoogste punt ervan, nu nog duidelijk zichtbaar.

Er valt nog veel meer over te vertellen. Chris Wessels, oud-ambtenaar bij de gemeente Goes en auteur van de historische stadswandeling, heeft er voor ons een boeiende beschrijving van gemaakt. Veel interessant materiaal is ook aangedragen door Frank de Klerk van het gemeentearchief.

Op onze lustrumdag, kunnen gasten en leden, al dan niet roeiend, in een wherry de tocht naar de binnenhaven van Goes maken. De stuurman/-vrouw functioneert als gids en zal, puttend uit de rijke bronnen waar Chris en Frank voor gezorgd hebben, van alles kunnen vertellen over dit historisch stukje Goes. We zullen ook een aantal foto's tentoonstellen, waarop jullie daadwerkelijk kunnen zien hoe het stadskanaal/havengebied er vroeger uitzag. Het historisch materiaal, aangedragen door Chris Wessels en Frank de Klerk, zullen we via onze website toegankelijk maken. Zeer de moeite waard om nog eens na te lezen!

Peter Dirkson

Van de oud voorzitter Hans en Dick

Voorzitter (nr6) van 23-8-2011 tot 31-12-2014

In de drie en half jaar dat ik voorzitter ben geweest van deze schitterende vereniging veel mooie, spannende en hilarische roeimomenten mee gemaakt. Deze drie wil ik graag delen.

De mooiste: Winnaar mix2x Goudse Mijl 2009 was onze eerste baan wedstrijd. Starten uit stilstand konden we niet. Koers houden met zijwind ging moeizaam. En dan wel bliken.

De spannendste: Moordregatta van 2010. Uitlopen op je grote Duitse concurrent en dan bij de eerste brug op een ander boot varen die overdwars is komen te liggen. Door snel reageren en een verschrikkelijke laatste drie km wel gewonnen maar 3 seconden op 6,5 km is wel nipt.

Hilarische roeimomenten zijn er best regelmatig. Op de Dommelregatta 2009 kregen Jan vd Weele en ik achteraf te horen van Sandrine dat ze weinig vertrouwen in het team had met twee van die grijze mannen aan boord. Uiteraard waren we ook die race gewoon de snelste 😊

Ik wens Scaldis net als de afgelopen 30 jaar veel betrokken leden toe. Binnen de vereniging zijn er een flink aantal leden die de kar trekken. En op het moment dat er een oproep is voor vrijwilligers komt er altijd reactie. Roeivereniging Scaldis heeft de potentie om de komende jaren nog flink te groeien. Niet alleen in kwantiteit maar ook zeker in kwaliteit.

Hans

Spannendste: Roeitocht naar Veersemeer over de Oosterschelde, op de terugreis had de sluiswachter weinig begrip voor de roeiers... Hij zette de deuren open en werd het voor ons wildwaterkano ipv roeien, en dat in een c-2....

Gelukkig goed afgelopen, maar heb daar 's nachts nog wel even over gedroomd..

Wens:

Dat ieder lid letterlijk en figuurlijk aan z'n "trekken" komt en dat binnen een plezierige sfeer die wordt gekenmerkt door oprechte interesse voor elkaar. Een bestuur dat op de grote lijnen stuurt en de leden de ruimte geeft om initiatieven te nemen.

Met sportieve groet,

Dick van der Velde

Interview trio De Dortsmannen

Ben, Piet en Jacques

Wie zijn jullie/ Waar komt deze naam vandaan Dortsmannen?

De Dortsmannen bestaan uit Piet Zweedijk, Jacques Derksen en Ben Versteeg. lid sinds 2003 en 2004.

"In het verleden is ons een keer gevraagd om de Piet op te knappen. Dat beviel zo goed dat we daarna door zijn gegaan met de Dortsman (C-2). Ben is onze technicus en zegt wat wij moeten doen, dat werkt goed. Sindsdien roeien wij ook in deze boot, vandaar deze naam".

Hoe zijn jullie met het roeien in aanraking gekomen?

Piet: "Dat is via Peter Dirkson, een oud-collega van mij van het Goese Lyceum, gelopen. Op het volkstuinten complex, hier aan de andere kant van de dijk bij Scaldis, hebben we allebei een lapje grond en zo bleven we elkaar zien. Als ik daar naar toe fietste zag ik ook de roeiboten op het kanaal varen en dacht, dat lijkt mij ook wel wat. Peter raadde mij aan om eens een keer mee te gaan, en voor ik het wist zat Piet in de Piet met Frans Vercauteren".

Ben heeft een bijna traumatische ervaring overgehouden aan zijn eerste roeimoment. Nadat hij 'van straat was geplukt' door Piet moest hij ook in de Piet roeien. Met een stuurvrouw die enigszins bezorgd keek. Eenmaal op het water blijkt dat er ook een video opname wordt gemaakt! En nog wel door iemand van de KNRB. Eenmaal weer in de kantine worden de beelden één voor één vertoond en besproken, zo ook die van Ben. Zegt de KNRB-instructeur: Tja, dit is nu een goed voorbeeld wat er allemaal mis kan gaan bij een roeihaal"! Je begrijpt, Bens zelfbeeld ten aanzien van het roeien is vanaf dat moment niet meer goed gekomen.

Jacques is in die tijd ook gevraagd door Piet. Ze waren collega's op het Goese Lyceum.

Wat betekenen jullie voor Scaldis?

Wij doen in de winter ook ander onderhoud zoals het verven van de riemen. De Dortsman kan trouwens wel weer een beurt gebruiken.

Zelf nog instructie gegeven? Jacques en Piet: "Nou, we hebben 40 jaar instructie gegeven, dus daar hadden we niet zo'n behoefte aan".

Jacques is ook beroemd om zijn columns in 't Kanaaltje: doorspekt met humor en spelend met taal schrijft Jacques zijn gedachtenkronkels op. "Eigenlijk wilde ik jurist worden"., maar daar is het niet van gekomen, dus doe ik het nu op deze manier.

Wat voor type roeiers zijn jullie en wat betekent Scaldis voor jullie?

Piet is altijd een sportman geweest: voetballen handbal, tennis dat laatste doet hij nog steeds. "Ik houd van teamsporten, ik ben een roeier die roeit voor de gezelligheid, ik zal nooit in een skiff stappen, het gaat mij er vooral om het sporten met elkaar".

De andere 2 mannen beamen dit: We roeien altijd met zijn drieën in de Dortsman. Dat gaat prima hoewel er ook weleens gemuit wordt aan boord. Af en toe roeit onze vaste invaller mee, Henk Bilderbeek en is er een wachtlijst voor dames om mee te kunnen varen".

Wat wensen jullie Scaldis toe?

Dat het zo gezellig blijft! En... een vaste schoonmaakster!

Piet: "Het lijkt mij ook leuk om meer contact met andere groepen binnen de vereniging te hebben, bijvoorbeeld de jongeren. We willen ons ook nog steeds opgeven voor de clubhap op woensdagavond, het Kerstdiner was ook erg gezellig.

Een mooi jaar om hieraan invulling te geven: integreren in je eigen vereniging, welkom op de Lustrumdag 29 augustus: een feest voor iedereen!

Exclusieve Kortingsactie Bie de Bolle

Deze cheque is inwisselbaar voor

15% korting

op uw aankoop in de slijterij.

Slijterij Bie de Bolle
Dorpsstraat 53
Heinkenszand
www.biedebolle.nl

Interview oudste lid

Anne de Kok is lid sinds juli 1995. Geen bijzondere datum zou je denken, maar wat wel bijzonder is, dat Anne, samen met Piet Zweedijk de oudste leden zijn qua leeftijd. Gaande het interview merk ik maar weer eens dat leeftijd ook maar een getal is: moge dat voor het jarige Scaldis ook gelden!

Eerste roeimoment

Annes eerste roeimoment stamt uit de oorlog. Ze was een jaar of 10: "De dijken waren doorgestoken, het water kwam tot in de achtertuin. Ze mocht mee varen met een roeibootje die daar langs kwam varen. We zijn toen ook langs de brokstukken van de binnenstad van Middelburg gevaren. Die waren schoongebikt maar er groeiden allerlei planten overheen: Kamille, Klaprozen en Zuring. Die hebben we toen geplukt en heb ik als bos bloemen aan mijn moeder gegeven. Ze kon het maar niet geloven toen ik vertelde waar die vandaan kwamen!"

Roeien-ervolg:

In Rotterdam heb ik bij Nautilus leren roeien met 1 riem, het boordroeien. Later toen ik in Goes ben gaan wonen kwam ik in aanraking met het scullen. Chris van Winden, hij leeft niet meer, heeft landelijk het fifty fit roeien opgezet. Hij vertelde perfect hoe je volwassenen kan leren roeien. Met zijn 3-en, Frits Koopmans en Margit van der Heijde-Kole hebben we instructie gekregen in Middelburg bij de Honte. Daarna zijn we als fifty fitters, met hulp van voorzitter Rob Meijer, bij Scaldis verder gegaan.

Wat betekent Anne voor Scaldis?

"Ik ben naast actief roeier op maandag en donderdag ook instructrice bij het schoolroeien. Al jaren komen 5 HAVO en 6 VWO-leerlingen leren roeien. "Ik heb samen met anderen de structuur erin gebracht en zorg ervoor dat ze de eerste les weten wat ze kunnen verwachten. Het roeien is tenslotte ook een sport waarbij er in de boot afspraken gelden". Het aantal lessen van 7x naar 3x teruggebracht, maar er zijn er dan genoeg die de smaak te pakken hebben en tijdens hun studietijd doorgaan met roeien.

Anne komt uit een onderwijs familie, maar Anne wilde deze richting niet op niet. Ze heeft jarenlang maatschappelijk werk gedaan, in de meest brede zin van het woord. "Daar heb ik ook geleerd om met groepen te werken". Later heeft ze de opleiding tot zweminstructrice gevolgd en heeft ze zwemles gegeven. Waarom deze switch? "Ik weet het niet precies, het heeft met water te maken en misschien toch dat onderwijs bloed dat stroomt waar het niet gaan kan..".

Wat voor soort instructeur en roeier ben jij?

Bij het zwemmen heb ik geleerd hoe je met je lijf kunt omgaan: door veranderingen in je houding en beweging kun je de techniek verbeteren. Dat gebruik ik bij de roei nog steeds: Ik maak er altijd een verhaaltje van, zeg nooit wat ze fout doen, maar zeg wel: "Probeer dat eens of Als je bij de uittrap wat meer ...". Ik ben van het uitproberen, je kan dingen op verschillende manieren zeggen en doen. "Je begrijpt waar je aan toe bent".

"Zelf ben ik geen wedstrijd roeier, vroeger kreeg ik al halverwege een hardlooppwedstrijd de slappe lach! Ik wil wel graag goed roeien, ben dus meer een technische roeier". Naast

het roeien in Goes is Anne ook veel mee geweest met de KNRB-toertochten: van de Donau tot de Seine, van Parijs tot Wenen. Daar heeft ze goede herinneringen aan .

Hilarisch moment

“Door mijn vindingrijkheid en door dingen uit te willen proberen kom ik een heel eind. Zo hadden we een hilarisch moment bij het aanleggen bij het Goese Sas. Het touw lag helemaal voor in de boot en niemand kon erbij. Toen ben ik heel netjes op de boorden van de boot gelopen en heb het touw in mijn mond gestoken om weer terug te kunnen lopen. Er is nog steeds iemand op de vereniging die het héél erg jammer vindt dat hij toen zijn foto toestel niet bij zich had!

Wat betekent Scaldis voor jou?

In de loop van de jaren zijn wij, de fifty fit roeiers als broers en zussen van elkaar geworden, zo voel ik het. Er is samenhang en saamhorigheid, je helpt elkaar altijd. Ik ben iemand die graag mensen (groepjes) om zich heen heeft en werken leuk vindt.

Wat wens je Scaldis toe de komende jaren?

Het hoeft geen perfecte vereniging te zijn. Wel dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt om samen de vereniging het positieve gevoel te blijven voeden.

De tijd vliegt voorbij, ik ben weer geïnspireerd geraakt en heb mij voorgenomen: dingen blijven uitproberen, ook bij het roeien!

Lustrum woordzoeker

K	R	O	E	B	O	T	E	N	L	O	O	D	S	G
S	L	I	D	I	N	G	I	P	H	L	L	U	W	O
S	L	A	G	K	L	A	A	R	O	E	U	B	H	B
Z	S	J	A	S	T	U	U	R	U	I	S	B	E	A
S	T	U	U	R	B	O	O	R	D	S	T	E	R	K
L	R	B	H	B	O	O	R	D	E	L	R	L	R	B
I	I	I	A	E	E	M	R	I	N	A	U	T	Y	O
F	J	L	L	S	G	V	T	E	R	G	M	W	D	O
F	K	E	E	R	G	O	M	E	T	E	R	E	O	R
E	E	U	N	S	K	I	F	F	H	A	F	E	L	D
R	N	M	T	P	A	V	I	L	J	O	E	N	C	B
E	R	O	N	D	M	A	K	E	N	I	U	E	T	E
N	R	I	E	M	S	L	I	P	P	E	N	D	W	S
S	K	U	L	L	K	A	N	A	A	L	T	J	E	T
C	V	I	E	R	R	U	I	T	L	E	N	G	E	N

Streep de woorden door. De letters die overblijven vormen een zin.

af	lustrum
bakboordbest	paviljoen
boeg	riem
boord	rondmaken
botenloods	skiff
ctwee	skull
cvier	slag
dol	slagklaar
dubbeltwee	sliding
ergometer	slifferen
go	slippend
halen	strijken
houden	stuur
jubileum	stuurboordsterk
kanaaltje	uitlengen
klaaromtehouden	wherry

Het geheime recept van de 8 ontfutseld!

De redactie heeft geprobeerd 'het' geheime recept bij de 8 te ontfutselen, zie hieronder het resultaat:

maarruh, onze geheime recepten geven wij natuurlijk niet prijs, hoe graag jullie dat ook willen. Denk maar eens aan de stoofpeertjes die bij het Kerstdiner geserveerd worden.....of de tiramisu.... of.....

Wel hebben we een eenvoudig te maken recept van een "trifle" (Jamie Oliver) die ooit een keer gemaakt is tijdens een reguliere clubhap en waarbij de reacties alleen maar positief waren (overigens op alle happen en toetjes zijn de reacties positief eigenlijk)...

Overigens is het recept nog lekkerder als je het een dag tevoren maakt. Makkelijk ook als je een grote maaltijd moet voorbereiden.

Jamie Oliver Limoncello trifle

Aantal: 6

voorbereiding: 10 minuten

totale tijd: 10 minuten

Ingredients:

- 2 sinaasappels
- 3 el limoncello
- 1 pak lange vingers
- 300 gr mascarpone
- 2 el poedersuiker
- 1 citroen, rasp en sap
- 1 vanille stokje
- 2 bakjes frambozen of ander seizoensfruit
- donkere chocola om te raspen (aan 1 reep heb je voldoende)

Directions:

1. Pers de sinaasappels uit en meng dit in een platte bak met de limoncello. Proef even of het niet te sterk is naar je smaak. Is dat het geval doe er dan iets meer sinaasappelsap in of andersom iets meer limoncello.
2. Zoek een mooie platte schaal uit om je trifle in op te bouwen. De mijne (de grote) was eigenlijk iets te diep. Dit is geen hoog dessert.

3. Dip je lange vingers een voor een in het sinaasappel/limoncello mengsel en leg deze onder in de schaal tegen elkaar aan tot je een aansluitende laag hebt.
4. In een andere schaal meng je de mascarpone met wat van het overgebleven sinaasappel mengsel en sap van een halve citroen. Niet te veel ik gebruikte ongeveer 2-3 eetlepels vocht. Voeg de twee scheppen poedersuiker eraan toe, de rasp van de citroen en het vanillemerg en roer dit alles goed los. Zorg dat het goed gemengd is.
5. Verspreid je mascarpone mengsel over de laag lange vingers en spreid het uit tot het glad is.
6. Voeg vervolgens al je frambozen toe en druk deze zachtjes in de mascarpone tot je een aangesloten laag frambozen hebt. Rasp hierover heen de pure chocola en zet in de koelkast tot gebruik.
7. Dit hoeft niet echt op te stijven maar de smaken trekken wel wat meer in als je hem wat langer laat staan, maar je kunt hem eventueel ook meteen eten.

Recept door Jamie Oliver

Interview nieuwste lichting 1^e niveau

Interview met Daan, Quinthijn en Tijs, de jongste Scaldis roeiers (11 en 12 jaar).

Waarom zijn jullie begonnen met roeien?

Q.: na het proberen van een paar sporten vind ik roeien wel een leuke sport

D: ik heb in Engeland gewoond en daar zag je veel roeien op tv. Toen dacht ik, dat ik ook nog wel eens wilde gaan roeien.

T: ik hou van water, van zwemmen maar dat is ook binnen. Roeien leek me leuk, omdat het buiten is en omdat familie en kennissen in Friesland ook roeien.

Hoe zijn jullie bij Scaldis terecht gekomen?

D: ik zag in de krant, dat er een open dag was.

T: wij reden regelmatig langs de roei vereniging en in de gymzaal op school hing een brief.

Q: mijn zusje zit op hockey en dat is aan de andere kant van de weg. Wij zagen toen de roeivereniging.

Wat is jullie mooiste roeimoment tot nu toe?

D, T, Q: het roeien in de skiff en dan in het water vallen en zwemmen

Wat is jullie meest grappige roeimoment tot nu toe?

T: toen we onder de brug door gingen en moesten bukken.

Q: toen we steeds met water spetterden (backsplashes)

D: toen we roeiden en we om de beurt mochten blijven liggen

Wat is jullie gevaarlijkste roeimoment tot nu toe?

D: de eerste keer dat ik met een skiff tegen de kant zat

T: toen ik bijna omkiepte

Q: de skiff zat vast en ik ging bijna om

Hebben jullie een geheim?

T: ik ging weg met een riem los...

Hoe vinden jullie de roeivereniging?

Q: de mensen zijn aardig en helpen meteen

D: de jeugd groep is niet zo groot. Dat is fijn, want je wordt meteen geholpen als iets niet goed gaat.

T: ik vind de mensen allemaal aardig.

Heb je reacties van familie of vrienden gehad?

T: de juf was verrast, dat ik ben gaan roeien

Q: een vriendje zei, dat hij het leuk vindt dat ik roei

D: sommige mensen zijn verbaasd, dat er een roeivereniging is

Heb je nog andere hobby's?

D: computeren, zwemmen, modelvliegtuigen

T: computeren, buitenspelen en fantasie tekenen

Q: computeren, met water spelen, vooral waterpistolen

Van de oud voorzitter Ineke

“Oh Ineke helemaal vergeten maar eh kan je nog iets schrijven voor het lustrum kanaaltje?”. Graag wil ik dat doen, want een voorzitterschap is toch een onvergetelijke periode! Wat is de deadline? Oh vanavond al... oeps. Net onderweg voor mijn werk in Frankrijk en nu zit ik hier in mijn hotel in Boulogne sur Mer mooie herinneringen op te halen.

Scaldis allereerst van harte gefeliciteerd met dit mooie lustrum. Het vorige lustrum herinner ik me nog zeer goed! Niet alleen omdat ik toen de eer had voorzitter te zijn van Scaldis, maar ook omdat het zilver feest en alle voorbereidingen een gezellige sfeer gaven binnen de club. Een bijzonder moment om alle gewezen voorzitters te herenigen, vier lange kerels met roeispielen en ik staand op een stoel om hen recht in de ogen te kunnen aankijken.

Een heerlijk onderdeel was het “lustrum diner”. Dit kwam waarschijnlijk door de zorgvuldige voorbereidingen. Met een klein clubje bourgondiers zijn we ruim een jaar voor het lustrum begonnen om het “zilverdrankje” te proeven en het diner samen te stellen. Zeer frequente en aangename momenten!

Als opvolger van Peter Dirkson kwam ik als voorzitter in een ideale situatie terecht voor wat betreft de accommodatie; namelijk een nieuw clubgebouw en een mooi botenhuis (met overwegend houten roeiboten). Er was veel tijd en energie gestoken in de bouw en het roeien was misschien wat achterop geraakt. Maar na de bouwspanningen was er weer tijd om te roeien en goed om te zien dat dit enthousiast werd opgepakt. Recreatief roeien, maar vooral ook voor het wedstrijdroeien waren er een aantal ploegen en individuen die de smaak van “blik trekken” te pakken kregen.

Inmiddels was er ook ruimte om beter roeimateriaal aan te schaffen en zo stilletjes verdween er steeds meer hout uit de loods. Mooie wedstrijdboten werden er aangeschaft, waar echter nog niet elke Scaldis-roeier aan toe was om in te gaan roeien. Hier waren de meningen wel over verdeeld en dit veroorzaakte ook wat “mist op het kanaal” of misschien zelfs wel golven op het Goese Meer....

Als voorzitter vond ik het mooi om te zien dat een groot percentage (ong 78%) van de club actief lid is en om “je” club te zien groeien naar een record ledenaantal niet ver van de 200 leden.

Gezellige momenten waren de fakkel avonden waarbij ik leeftijdsgenoten bij elkaar heb gebracht om te komen roeien met als afloop een “after roei” moment onder genot van de nodige versnaperingen. Dit is misschien nog wel van invloed geweest dat de middengroep (25 – 40) zich stiekem heeft uitgebreid?

Maar wat zeker ook te vermelden waard is, is het intensief samenwerken met andere Scaldis bestuursleden zoals onder andere Dini, Ronald, Folkert en Anja. Een persoonlijke verrijking en een plezier om samen ernaar te streven, dat elk Scaldislid zich thuis voelt in de club.

Dank aan de organisatoren van dit lustrum en ik hoop dat jullie er net zoveel plezier aan beleven zoals ik destijds heb gekend.

Mijn wens voor Scaldis is, dat ze sportief actief blijft in de fysieke en mentale sfeer en een club blijft waarbij de leden zich thuis kunnen voelen en energie krijgen.

Ineke Nijssen

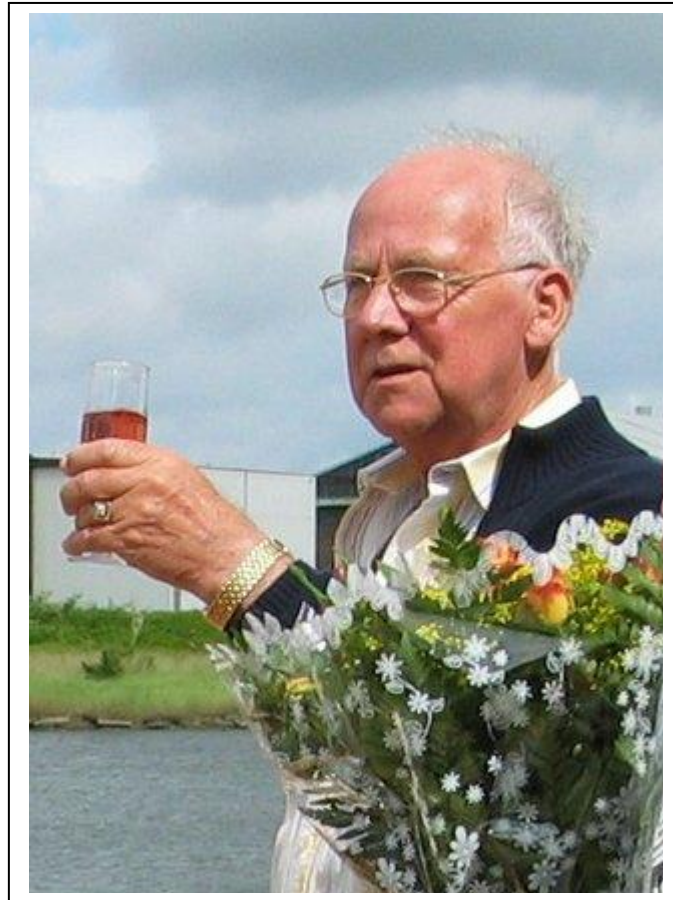
Boulogne sur Mer, le 19 aout 2015

Foto van de eerste 5 voorzitters bij elkaar tijdens het vieren van 25 jarig 'zilveren' jubileum

Van links naar rechts: Peter Dirkson, Edwin Foudraine, Ineke Nijssen, Dick van de Velde en Rob Meijer

Interview erelid Jo Visser

Even voorstellen: ons lid van verdienste Jo Visser

Jo is opgegroeid in Sliedrecht naast een scheepswerf. De buurman was botenbouwer en diens vader was sloopstimmerman. Toen Jo ongeveer 12 jaar was, hielp hij volop mee met klinknagels slaan en leerde hij de kunst van het buigen van hout. Uiteraard was er een roeiboort en een kano in de familie. Jo is zowat in en op het water groot geworden. Hoewel hij eigenlijk timmerman wilde worden, liep dit toch anders in verband met een vervelende blessure aan zijn arm.

Jo koos een andere koers en behaalde zijn groot vaarbewijs. Hij werd uiteindelijk kapitein op baggerschepen en is over de hele wereld werkzaam geweest.

Waarom bent u gaan roeien?

Er was een open dag op de markt en daar stond Scaldis met een boot. Herman Dittrich vroeg me om eens te komen kijken. Dat heb ik toen gedaan. Ik zag, dat de boten netjes waren, de rest was troep. Wat me het eerst opviel waren de schragen, die in bijzonder slechte staat waren. Ik was verbaasd, dat ze daar nog boten op durfden leggen. Toenmalig voorzitter Rob Meijer vroeg of ik ze misschien zou willen repareren, maar het mocht niet te veel kosten. Er waren al nieuwbouwplannen en daar moest het geld aan besteed worden. Met afvalhout, dat ik via een adresje kon krijgen, heb ik de schragen weer netjes gemaakt.

Voor de nieuwbouw van de meer dan 80 jaar oude loods werd ik door de voorzitter gevraagd om daar de leiding over te nemen. Ik wilde dat niet in mijn eentje doen, dus

stelde ik voor om een werkgroep te maken, die in kleine ploegjes de verschillende onderdelen zouden gaan bespreken en dan 1x per maand met z'n allen bij elkaar komen. Van de aanvankelijke groep bleef alleen Frits Koopmans over. Peter Dirkson werd er bij gevraagd. Peter woonde aan de overkant van de veste en kon zien of er 's avonds nog licht brandde bij mij. Menigmaal belde hij dan om weer eens te brainstormen. Er is nog in overleg met de gemeente bekeken of de roei niet kon verhuizen naar het Goese Meer op de plaats waar nu de zeeverkenneren zitten. Dit stuitte op bezwaar van bewoners, dus bleven we toch aan de Westhavendijk.

Ik zat intussen behoorlijk in de organisatie en ik moest regelmatig aan de woorden van mijn moeder denken: "als je ergens aan begint, moet je het wel afmaken".

Al pratend werd besloten om eerst een nieuw clubhuis te bouwen en de loods later te vervangen. Op mijn voorstel werd het clubhuis zo ver mogelijk richting Wilhelminadorp ingepland op het terrein. Omdat er al ideeën in mijn hoofd waren over de loods, leek het me handig om veel ruimte tussen clubhuis en loods te hebben.

Ik had in de krant gelezen, dat modezaak Bliëk een grondige verbouwing ging plegen. Die hebben vast veel materiaal over, dacht ik, dus ik ga maar eens kijken. En jawel, we mochten de plafondplaten wel hebben. We zouden ze er zelf wel uithalen, maar toen we het telefoontje kregen, dat ze beschikbaar waren, lagen ze al opgestapeld voor ons klaar. We moesten nog een constructie bedenken om de platen goed te bevestigen. Ik kwam op het idee van een balk tegen het plafond in de keuken. Dit was niet opgenomen in de bouwtekeningen, maar de architect gaf ons een compliment over de oplossing.

Intussen was ik al een tijd bezig met het regelen en verzamelen van spullen voor de loods. Als je een paar jaar vooruit al benodigde materialen probeert te regelen, zijn bedrijven daar vaak toegeeflijk in.

Op de plaats van het tankstation bij de Agrimarkt stond de Toyota garage. Zij plaatsten er een extra loods bij, die geen fundering kreeg. Toen ik dat zag, informeerde ik waarom dat was. Het antwoord klonk goed: over 4 jaar moet hij toch weer weg. Ik heb hem toen al min of meer kunnen reserveren.

Een buurvrouw, die goed op de hoogte was bij de Toyota garage, gaf mij op een gegeven moment een seintje, dat alle gebouwen en grond al over waren naar de Agrimarkt. Ik heb toen met de mensen daar onderhandeld en gezegd, dat we hem zelf wel uit elkaar zouden halen. Ik ben een keer met een stel steek en ringsleutels naar de loods gelopen om te kijken wat we nodig zouden hebben bij de sloop. Toen ik daarmee bezig was, kwam er een meneer naar me toe, die vroeg wat ik aan het doen was.

Ik vertelde dat braaf en deelde mee, dat de loods al een bestemming had bij Scaldis. Toen was het goed, de man bleek een "stille" van de politie te zijn.

Twee jaar voor de bouw van de loods moest er een reparatie verricht worden aan ons appartementencomplex door het dakbedekkingsbedrijf Lukasse. Omdat er ook een werkplaats zou komen in de loods, kon ik bij Lukasse alvast een toezegging krijgen voor isolatieplaten. Ze zouden wel wat opsparen. Mooi, weer iets geregeld zonder kosten. Menig stuk hout van de werkplaats was eerder onderdeel van een immens reclamebord bij de Agrimarkt. Door mijn eerdere connectie met hen, was het niet moeilijk om ook dit materiaal voor onze club te krijgen.

Heeft u ook nog geroeid na al deze "bouw avonturen" ?

Tussendoor probeerde ik ook nog wel te roeien, maar het samen roeien lukte niet altijd. Ik miste ook de stimulans doordat anderen mij niet vroegen om mee te roeien. Dat heb ik altijd jammer gevonden.

Heeft u nog spannende dingen meegemaakt bij het roeien?

Het spannendste moment dat ik me herinner, was toen ik een keer een C4 stuurde en we vanaf het Sas kwamen. We waren net de brug bij Wilhelminadorp gepasseerd, toen er groot vrachtschip onze richting uit kwam. Ik heb de roeiers gezegd om flink door te roeien en mijn commando goed te volgen. Zodra het maar mogelijk was stuurde ik abrupt naar het midden van het kanaal. Door de enorme zuiging van het schip was dat nodig, anders waren we op de kant geraakt.

Roeit u nog steeds?

Helaas lukt dat niet meer. Ik verzorg de bloemperken nog en vraag dan altijd of Henk Bilderbeek mij dan helpt. Zo ben ik nog steeds actief bij Scaldis.

Scaldis over paar maanden verlost van slechte accommodatie

Roeiers krijgen nieuw clubhuis

door Mieke van der Jagt

GOES - Als alles meezit is de Goese roeivereniging Scaldis met Kerstmis uit de kou. Dat werd wel tijd want de vereniging doet het al jaren met een krochtig oud loodsje, zonder behoorlijke sanitaire voorzieningen.

De Goese wethouder D. van Ewijk schonk zaterdag pannembier, want het hoogste punt van de constructie van een nieuw clubhuis, werd afgelopen week bereikt.

Scaldis kan, ondanks de slechte huisvesting, worden beschouwd als een bloeiende vereniging. Er zijn 105 leden, waarvan 24 jeugdleden, en de club spant zich in om bij te dragen aan het streven naar breedtesport. Roeien is een bij uitstek geschikte sport voor gehandicapten en ook ouderen kunnen

veilig en gezond tot op hoge leeftijd de roelspanen hantieren.

Bovendien kunnen roeiers zich, zonder organisatorische problemen, beperken tot recreatief roeien, wat niet wegneemt dat er ook bij Scaldis goede wedstrijdroeiers zijn. Die nemen regelmatig deel aan wedstrijden in het Nederland.

Scaldis kan de roeiers van elders alleen nooit zelf uitnodigen, vanwege de slechte accommodatie. Er zijn geen aparte kleedkamers voor mannen en vrouwen en de kleedruimte is, samen met de kantine gehuisvest in een tochtig aanbouwtje. Kantine en kleedruimte worden van elkaar gescheiden door een kast.

Dat het zo lang geduurd heeft voordat er wat aan de accommodatie kon worden gedaan, is vooral te wijten aan planologische problemen. De gemeente wilde de roeivereniging aanvankelijk liever huisvesten bij de ingang van het Goese Meer. Dat stuitte op problemen en oponthoud, waarna toch werd gekozen voor oplossing op de

huidige lokatie aan de Westhavendijk.

De hele operatie kost bijna anderhalve ton. Het gebouw moet volledig toegankelijk zijn voor rolstoelers en de loods en de aanbouw mochten van asbestdaken worden ontdaan. De gemeente Goes heeft de helft bijgedragen en er zijn van verschillende kanten kleinere subsidies toegezegd. Een lch 40.000 euro moet Scaldis zelf bijeen zien te krijgen, acties en giften. De leden zelf aan de slag om de boel werken en in te richten, als gebouw eenmaal wind- en terlicht is opgeleverd. Kom voorjaar wil de roeivereniging de nieuwe kantine in gebruik nemen.

Interview nieuwste lichting 1^e niveau

Verslag interview met Anne Reijbroek en Anne van Benthem. Afgeroerd 1^e niveau.

Dit seizoen was er een groep van vijf enthousiaste nieuwe leerlingen, die hun instructie 1^e niveau hebben gevolgd op maandag- en woensdagavond en zaterdagmorgen van begin april tot aan hun examen op woensdag 1 juli. Samen met Astrid Assinck, Joyce Pieters en Anja Boogaard zijn zij allemaal geslaagd. Zij worden daarom geïnterviewd als "leden die het kortst hun 1^e niveau hebben".

Waarom zijn jullie begonnen met roeien?

Anne van Benthem maakte, samen met Anja, Astrid en Joyce deel uit van het waterpolo team van de Goese zwemvereniging. Helaas is het waterpolo gestopt en zochten zij naar een alternatief. Zij hoefden niet zo ver te zoeken: van "in het water" naar "op het water" is niet zo'n grote stap. Omdat zij elkaar al kenden, brachten zij de team sfeer al mee en waren de instructie lessen vanaf het begin bijzonder gezellig. Anne Reijbroek had al langer de wens om te gaan roeien, zij houdt van watersport, heeft gezeild en duikt regelmatig. Bovendien sprak het team gebeuren haar erg aan.

Hoe zijn jullie bij Scaldis terecht gekomen?

We kenden de roei al van het er langs rijden en als we in het kanaal zwommen, kwamen er regelmatig roeiboten voorbij gevaren.

Wat is jullie mooiste, meest hilarische en gevaarlijkste roeimoment tot nu toe?

Beiden vonden het mooiste moment toen ze hoorde dat ze geslaagd waren. Beide Anne's lieten op een onbewaakt moment de Zuydvliet wegdrijven van het vlot. Er kwam ook een jachtje aanvaren, dus Anne R. sprong met nog 1 schoen aan in het water om de boot te redden van de ondergang. De rest stond bij de loods dubbel van het lachen, dus dit is beslist hilarisch te noemen. Anne vond het water heerlijk koel, dat was dan weer meegenomen.

Het meest gevaarlijke moment was tot nu toe de instructie les, waarbij Anne R., Joyce en

Astrid voor het eerst met z'n drieën in de C2 zaten. Er stond een behoorlijke wind en ergens tussen Wilhelminadorp en het Sas raakten ze aan lager wal. Met een beetje hulp van een instructeur aan de kant en hun eigen behendigheid raakten ze weer los.

Welke associaties roept het roeien bij jullie op?

Bij de instructie lessen worden allerlei niet officiële termen gebruikt door de instructeurs.

Een daarvan is de "pannenkoeken met stroop".

Het roeien doet denken aan het studentenleven.

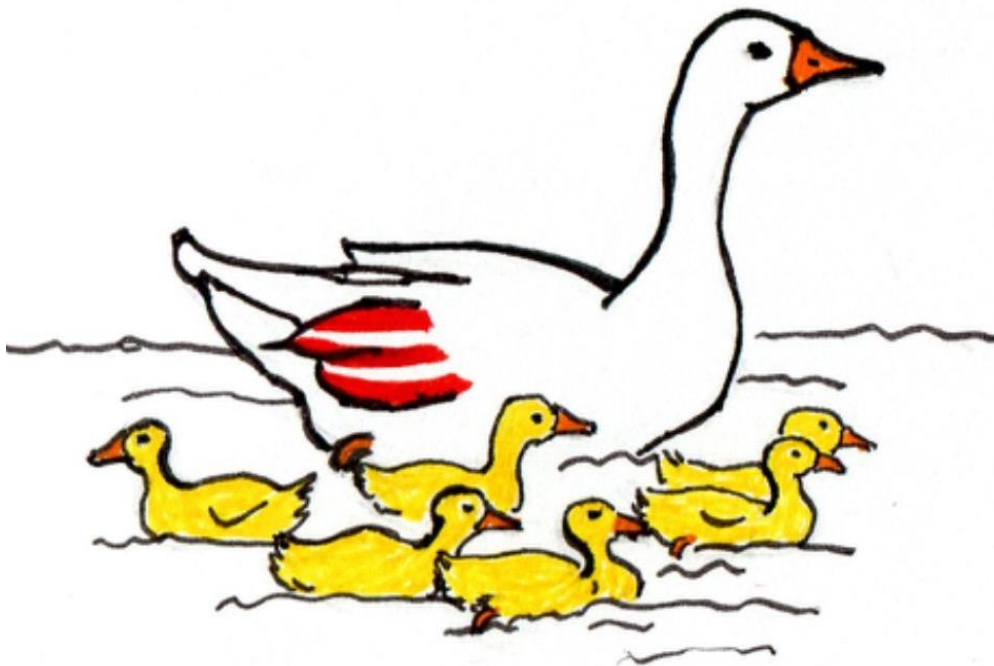
In een clip van Robbie Williams zijn roeiers te zien.

Wat doet het roeien met je?

Het is rustgevend.

Heb je reacties van familie of vrienden gehad?

Een van de vaders van is geïnspireerd door dochterlief om toch nog eens dubbel twee te gaan roeien. Er roeien meer familieleden.

Vrouwen aan het roer

Bij Scaldis voltrekt zich een stille revolutie: de vereniging is aan het vervrouwen. De voorzitter, de secretaris, een commissaris, een bestuurslid, de voltallige redactie van 't Kanaaltje, de clubkleding, de dakbedekking, Lief en Leed, het schoolroeien, de Acht, de clubhap, het schoonmaakrooster, de bloemenrotonde, en ga zo maar door. Vrouwen, bijna allemaal vrouwen.

Het penningmeesterschap is een van de weinige sleutelposities in handen van een man. Maar hoe lang nog? Ook aan de poten van de penningmeester wordt gezaagd. 'Meester' riekt naar man en moet daarom – hoorde ik in de wandelgangen - worden vervangen door 'mens'. Dat wordt dus penningmens in plaats van penningmeester. Een ontwikkeling die overigens al eerder is ingezet: bij het laatste Scaldis-kerstdiner zat de penningmeester in de bediening en droeg een rokje. Schots weliswaar, maar toch. Wat toen onschuldig en ludiek leek, was in werkelijkheid een teken van de op handen zijnde omwenteling. Nog slechts twee letters scheidten Koos van Koojsje.

In diezelfde wandelgangen doet het gerucht de ronde dat de Dortsman zal worden herdoopt tot Dortsvrouw. Niet iets om je druk om te maken? Het raakt ons tot in het diepst van onze ziel! De oudste der dorts mannen zou zijn gevraagd de omdoping met een feestelijk toespraakje op te luisteren. Hoeveel zout kan een wond verdragen? Het doet denken aan de uitnodiging die de Franse president Hollande onlangs ontving om aanwezig te zijn bij de herdenking van de Slag bij Waterloo. Dat was die Slag waarbij Hollandes landgenoot Napoleon definitief werd uitgeschakeld. Hollande bedankte voor de eer.

Het is te hopen dat dit feministisch fanatisme geen wortel schiet in onze vereniging.

Een enkeling vangt morrend mollen, duikt onder in de materiaalcommissie of verschanst zich in zijn eenpersoonsbootje en roeit een aantal keren per week verbeterd naar het Goese Sas en terug. Maar de meeste mannen leggen zich gelaten neer bij de machtsverschuiving. Vrouwenhegemonie, dominantie van vrouwen, nou en? Thuis zitten ze ook onder de plak, dus waarom zou dat bij de vereniging anders moeten zijn?

Ik zie dat anders, positiever. Met hun van nature aanwezige warmte en charme zijn het de vrouwen die zorgen voor een aangename combinatie van prestatie en geborgenheid in onze vereniging. Hun communicatieve vaardigheden roepen bovendien een sfeer op van rustgevende, prettig in het gehoor liggende achtergrondmuziek. En dat is alleen maar goed.

Er is eigenlijk maar één probleem. Ik aarzel het te zeggen. Mogelijk is het de leeftijd, ben ik toe aan een nieuwe bril, of is het toch die uniforme clubkleding. Maar hoe ik ook mijn best doe, het kost mij steeds meer moeite de vrouwen uit elkaar te houden, figuurlijk dan; soms zie ik ze zelfs dubbel. Misschien is het een ideeetje ze een rugnummer te geven. Wat is er trouwens mis met rugnummers in een sportieve omgeving? Zal aan de penningmeester vragen of er budget beschikbaar is voor een genummerd hesje in de clubkleuren. Moet uiteraard nog met de meest betrokkenen worden doorgenomen. Ik vermoed echter dat onze vrouwen zo'n hebbedingetje wel weten te waarderen.

Het resultaat hoort u later, bij leven en welzijn.

Jacques Derksen.

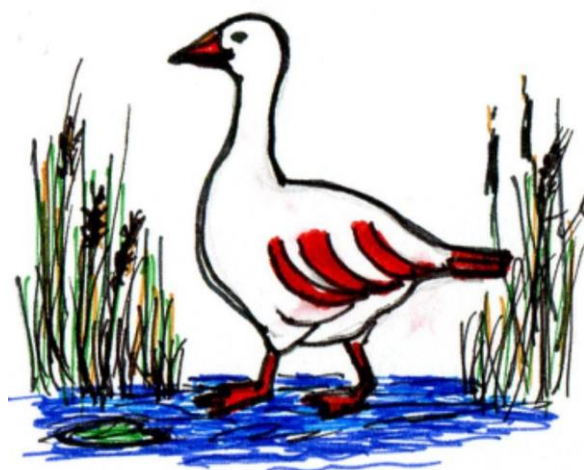
Foto behorend bij vrouwen aan het roer

Wist u dat er in de schengestraat riemen groeien?

Deze prachtig klok hang in het clubgebouw en is gemaakt door: Henk Bilderbeek

dit lustrum is mede mogelijk gemaakt door:
drankhandel 'De Bolle'
Katsman (bedankt voor de paaltjes)
Chris Wessels
gemeente archief Goes
oplossing lustrum woordzoeker: roeiplezier is vertier